

**RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ "ALGEBRAIC AND
HOMOLOGICAL PROPERTIES OF STRICT POLYNOMIAL FUNCTORS"
MGR. PATRYKA JAŚNIEWSKIEGO.**

Rozprawa jest poświęcona funktorom wielomianowym stopnia d na kategorii przestrzeni wektorowych nad ciałem k charakterystyki $p > 0$. Badanie struktury takich funktorów jest ściśle związane z teorią reprezentacji pełnych grup liniowych $GL(n, k)$.

Jest to tematyka bardzo trudna, wiele podstawowych problemów jest nie rozwiązanych. Na przykład wymiary reprezentacji nieprzywiedlnych nie są znane.

W niniejszej rozprawie rozważane są głównie przypadki $p \leq d \leq 2p$, czyli najprostsze interesujące przypadki (dla $d < p$ kategoria funktorów wielomianowych stopnia d jest półprosta i wszystko jest jasne).

Autor stosuje różne techniki związane z teorią reprezentacji. Używa teorii funktorów Schura i Weyla, teorii najwyższej wagi. Ponadto jest też używana algebra homologiczna i kategorie pochodne.

Przejdę do krótkiego opisu rezultatów pracy. W rozdziale pierwszym są wprowadzone pojęcia podstawowe. W rozdziale drugim omówiona jest teoria dla $d = p$. W tym wypadku jest tylko jeden nietrywialny blok o rdzeniu pustym, tj. gdzie występujące partycje to p -haki. Ta sytuacja jest jeszcze dość prosta. Autor wylicza strukturę tego bloku, powłoki injektywne i nakrycia projektywne funktorów prostych. Wylicza też rezolwenty projektywne i injektywne obiektów prostych dane we wzorach (2.5), (2.6).

Końcowym produktem jest realizacja tego bloku w terminach kołczanu z relacjami danego we wniosku 2.1.3. Cała kombinatoryka jest dość prosta i przejrzysta. Te wyniki pozwalają w zasadzie na kompletną analizę funktorów Ext i na opis algebr Yonedy interesujących obiektów. Systematyczne podejście autora pozwala na uzyskanie przejrzystych dowodów tych wyników.

Nie jest to może nieoczekiwane, ponieważ wszystkie bloki mają p -wagę ≤ 1 . Według analogii z teorią grup skończonych, gdy p -podgrupa Sylowa jest cykliczna rzędu p , takie bloki są oswojone więc dają się opisać.

Podobne podejście działa dla $p \leq d < 2p$ ponieważ wszystkie bloki mają wtedy wagę ≤ 1 więc ich kategorie pochodne są równoważne z kategorią pochodną bloku p -wagi 1 dla $d = p$.

Najciekawszą częścią pracy jest rozdział 3. W nim autor liczy wszystkie funktory Ext ewaluowane na parach funktorów Schura z bloku wagi $2p$ o rdzeniu pustym. Dowód jest otrzymany przez subtelną analizę kombinatoryki partycji z tego bloku, filtracji na odpowiednich funktorach Schura pochodzących z prawa Littlewooda-Richardsona i ciągu spektralnego Ext stowarzyszonego z takimi filtracjami.

Recenzent ma tutaj kilka pytań: czy będzie możliwe otrzymanie opisu kategorii tego bloku w terminach kołczanów z relacjami ?

Nie jest też jasne w jakich przypadkach metody stosowane w pracy pozwolą na liczenie funktorów Ext dla danego bloku.

Jednakże już wyjście poza bloki p -wagi 1 jest bardzo interesujące.

W ostatnim rozdziale autor zajmuje się kategorią $\mathcal{P}_{d,n}$ funktorów stopnia d na podkategorii przestrzeni wektorowych wymiaru co najwyżej n . Tego typu funktory są ściśle związane z funktorami rozważanymi w rozdziale drugim. Autor znowu rozważa najmniejszy interesujący przypadek $d = p$. Analiza jest jednak istotnie różna ponieważ naturalny funktor obrazu prostego nie przeprowadza obiektów injektywnych w injektywne i projektywne. Autor pokonuje te trudności i uzyskuje w tym wypadku rezultaty analogiczne do rozdziału 2. Używana jest też nowa technika recollements aby porównać obie kategorie.

Praca jest oparta w części na rezultatach wspólnych z promotorem, ale jest podane wyraźne rozgraniczenie które rezultaty są wspólne, a które pochodzą wyłącznie od autora. Nie stwarza więc to, moim zdaniem, żadnych problemów.

Praca jest napisana bardzo jasno, wszystkie dowody są zadowalająco wyjaśnione. Jedyne zastrzeżenie to to, że kombinatoryka dotycząca p -rdzeni partycji mogłaby być dokładniej wytłumaczona, zwłaszcza dla wypadku p -wagi 2, z jednym reprezentatywnym przykładem pojawiającym się w kilku miejscach, np. dla $p = 5$. Pozwoliłoby to łatwiej śledzić kombinatorykę ciągu spektralnego.

Nie mam też większych uwag dotyczących języka angielskiego.

W podsumowaniu stwierdzam, że rozprawa zawiera interesujące oryginalne rezultaty o funktorach wielomianowych w charakterystyce p mające też interesujące zastosowania w teorii reprezentacji grup $GL(n, \mathbf{k})$. Uważam, że stosowane techniki można rozwinąć aby przeanalizować jeszcze kilka przypadków. Nie ma jednak szans na zbliżenie się do przypadku ogólnego. Wynika to jednak z obiektywnej trudności problemu.

Aby osiągnąć te rezultaty autor musiał opanować wiele nowoczesnych technik teorii reprezentacji, algebry homologicznej i kombinatoryki, a także twórczo je zastosować. Uważam więc, że zademonstrował zdolność do prowadzenia samodzielnych badań.

W związku z tym stwierdzam, że rozprawa spełnia wszystkie warunki art. 187 ust. 1 i 2 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 roku "Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce".

Jerzy Weyman

